

แบบประเมินบทความวิจัย
การประชุมวิชาการระดับชาติ “การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 3” ประจำปี 2562
วันศุกร์ที่ 31 พฤษภาคม 2562

ณ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร

1. ชื่อบทความ :
มีแผนการฝึกฝนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำเร็จ

2. หัวข้อการประเมินบทความ

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	ผ่าน/แก้ไข	ไม่ผ่าน	
1. บทคัดย่อภาษาไทย	✓		ตัดใจออกนอกตามข้อ 1.150 ใน paper
2. Abstract	✓		ไม่มี
3. บทนำ	✓		- รวบรวมอ้างอิงที่มาของข้อมูล - ตารางเก็บข้อมูลตามข้อ 1.150 ใน paper
4. วัตถุประสงค์การวิจัย	✓		
5. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)	-	-	
6. วิธีดำเนินการวิจัย	✓		- ควรบันทึกวันที่เก็บข้อมูลให้ชัดเจน (วันที่ 101 คน) - บันทึกข้อมูลให้ชัดเจน น, 5
7. ผลการวิจัย	✓		- ควรบันทึกวันที่เก็บข้อมูลให้ชัดเจน (วันที่ 101 คน) - ควรบันทึกวันที่เก็บข้อมูลให้ชัดเจน (วันที่ 101 คน)
8. สรุปผลการวิจัย	✓		
9. อภิปรายผล	✓		
10. ข้อเสนอแนะ		✓	ควรบันทึกวันที่เก็บข้อมูลให้ชัดเจน (วันที่ 101 คน)
11. เอกสารอ้างอิง		✓	ควรบันทึกวันที่เก็บข้อมูลให้ชัดเจน (วันที่ 101 คน)
12. องค์ความรู้ใหม่และคุณค่าทางวิชาการ	✓		2 เอกสารใหม่ เพราะยังไม่มีการใช้ paper
13. ความถูกต้องตามรูปแบบ (Template)	✓		

ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

- ☐ 1) บทความผ่านเกณฑ์โดยไม่ต้องแก้ไข
☒ 2) บทความผ่านเกณฑ์ และแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
☐ 3) บทความไม่ผ่านเกณฑ์

ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตศึกษาศาสตร์สาขาพลศึกษา

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตศึกษาศาสตร์สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตปีการศึกษา 2561 จำนวน 100 คน ~~คณะผู้วิจัย~~ ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูคณะศึกษาศาสตร์สาขาพลศึกษา อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตประจำปีการศึกษา 2561 เลือกแบบเจาะจง จำนวนนิสิต 43 คน คน อาจารย์พี่เลี้ยง 49 คน อาจารย์นิเทศ 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตศึกษาศาสตร์สาขาวิชาพลศึกษาตามความคิดเห็นของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศในด้านบุคลิกภาพและการวางตัว ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ของทักษะวิชาที่สอน ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

คำสำคัญ: ประสบการณ์วิชาชีพ, นิสิตสาขาวิชาพลศึกษา

Title PROBLEMS OF PROFESSIONAL EXPERIENCES TRAINING OF PHYSICAL
EDUCATION STUDENTS IN RATANABUDIT UNIVERSITY

ABSTRACT

Problems of Professional experiences Training of Physical Education in Rattanaabundit University Research this Time purpose is Learn problems of Professional experience training of physical education students of Rattanaabundit University in 2018 100 people research team random purposive sampling students teaching experience training physical education mentor teachers supervision teachers Physical education of Rattanaabundit University in 2018 random students 43 people mentor teachers 49 people supervision teachers 8 people research tool is questions have trust value 0.81 confirmed information by Frequent allocation Mean and Standard Deviation.

Results research problems of Professional experiences Training of Physical Education explanations of student teaching experiences mentor teacher supervision teachers in Personality and order The learning of management The knowledge of the subject teach The human relationship and local situation device and sanitary management in a general way in a minimal unit

Keywords: Professional experiences, Student Physical Education

บทนำ

๕ ชัดเจนแล้ว

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้เพิ่มมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงทางด้านต่าง ๆ มันเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการศึกษา การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ นั้นเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ประเทศไทยเกิดการพัฒนาด้านต่าง ๆ ให้ทันนานาประเทศแต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการพัฒนาค้นคว้าซึ่งผู้ที่มีบทบาทในการพัฒนามาก็คือ ครู ครูคือผู้ชี้นำอนาคตของชาติ ถ้าเรามีครูที่ดี มีความรู้ความสามารถ เป็นผู้เสียสละกำลังกาย และกำลังใจในการอบรมสั่งสอนศิษย์ และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้ศิษย์เห็น ก็จะทำให้ชาติของเรามีคนที่ดีมีคุณภาพ พร้อมทั้งจะพัฒนาประเทศชาติต่อไป

๕ ครุ เป็น วิชา

ในหลักสูตรของครูที่เรียนครูโดยทั่วไป นอกจากการเรียนการสอนในห้องเรียนแล้วยังมีการออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามโรงเรียนในเขตพื้นที่เครือข่ายที่มหาวิทยาลัยได้ทำสัญญาไว้ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนั้นเป็นการที่ทำให้ นิสิตครูได้ลงมือปฏิบัติในสถานการณ์จริง และได้เรียนรู้การทำงานจริงในสถานศึกษาซึ่งเมื่อสำเร็จการศึกษาจะต้องปฏิบัติงานในสถานศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ นิสิตครูมีความเข้าใจในการปฏิบัติงาน การวางแผน การปรับตัวสภาพให้มีความน่าเชื่อถือการทำงานร่วมกับผู้อื่นในโรงเรียน และที่สำคัญที่สุดคือการเรียนการสอน ให้ครบตามหลักสูตรตามตัวชี้วัดและวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ให้ครบและทันตามกำหนดเวลาภายในชั่วโมงเรียนทั้งนี้การที่ นิสิตครูจะออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้นั้น ต้องมีอาจารย์นิเทศก์ เป็นผู้ที่มีประจำอยู่ที่มหาวิทยาลัยคอยดูแลนิสิตครู ที่จะเข้าไปโรงเรียน ไปส่งให้พบผู้อำนวยการโรงเรียนและอาจารย์ที่เลี้ยงที่ประจำอยู่ในโรงเรียน และเมื่อนิสิตครูอยู่ที่โรงเรียนจะมีอาจารย์ที่เลี้ยงคอยให้ความรู้และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิต

ตามทฤษฎี
ด.ร.สม
11
ก.ก.อ.
ตามทฤษฎี
ด.ร.สม
ม.ร.ท.ท.

วิชาชีพครูตามโครงสร้างหลักสูตรทั่ว ๆ ไปการเป็นครูต้องมีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา จึงได้กำหนดให้มีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามโรงเรียนในพื้นที่เครือข่ายที่ใช้ฝึกประสบการณ์และพัฒนา นิสิตครู โดยแต่งตั้งคณะครูในโรงเรียนเป็นอาจารย์ที่เลี้ยง เพื่อดูแลการปฏิบัติงานของนิสิตครู ในหน้าที่ต่าง ๆ และได้แต่งตั้ง ครูในมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์นิเทศก์ทำหน้าที่ควบคุมดูแลและประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิต การฝึกประสบการณ์นั้นในสาขากรรมพลศึกษามีทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ นิสิตต้องปฏิบัติงานในสถานที่จริง เพื่อให้เกิดความชำนาญและได้รับประสบการณ์โดยตรงการปฏิบัติงานในสถานที่จริงนั้นนิสิตครูจะเรียนรู้การรับมือต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและจะได้นำความรู้ของตนเองออกมาถ่ายทอดให้นักเรียน ในด้านการเป็นครูการวางแผนการเรียนการสอนให้บรรลุตามที่ตนต้องการและมีประสิทธิภาพ แต่ในการปฏิบัติการฝึกประสบการณ์นั้นย่อมมีอุปสรรคและปัญหาในการดำเนินงานซึ่งจะทำให้ นักศึกษาให้ความรู้กับนักเรียนได้ไม่เต็มที่อาจมีสาเหตุหลายประการที่เกี่ยวข้องจากการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นว่ากระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งผู้วิจัยจึงได้ทำวิจัยเรื่องปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตศึกษาศาสตร์สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต ซึ่งคาดว่าจะผลของการวิจัยที่ได้รับ จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตสาขาพลศึกษาและสาขาอื่นในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตศึกษาศาสตร์สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

วิธีดำเนินการวิจัย

อธิบายขั้นตอนการวิจัยด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย โดยกล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัยใน 3 ประเด็น ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 43 คน อาจารย์นิเทศก์ 8 คนและ
อาจารย์พี่เลี้ยง 50 คน รวมเป็น 101 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจำนวนนิสิต 43 คน อาจารย์พี่เลี้ยง 50 คน
อาจารย์นิเทศก์ 8 คน ที่ประชากร 101 คน คณะผู้วิจัยประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี
และมอร์แกน (เทเวศร์ พิริยะพูนท์.1970:nd) ที่ประชากร 101 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 80 คน ในการนี้คณะผู้วิจัยใช้กลุ่ม
ตัวอย่าง 100 คน ได้มาโดยใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจง Purposive Sampling

← ประชากร 101 คน ประกอบด้วย
นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทั้งหมด 43 คน
ค.พ. ๓๕.

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาทฤษฎีและองค์ประกอบต่าง ๆ จากตำรารายงานการวิจัยและคู่มือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการ
สร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามโดยศึกษาอ้างอิงและปรับปรุงประยุกต์จากรายงานวิจัยต่าง ๆ เช่นของนายเกียรติวัฒน์ วิชา
กาญจน์ (2553) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้ครอบคลุมขอบข่ายเนื้อหาที่ศึกษา

3. ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยใช้เกณฑ์การแสดงความคิดเห็นเป็นมาตราส่วนประมาณค่า
ตามวิธีของลิเคิร์ทซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับโดยกำหนดเกณฑ์การแสดงความคิดเห็น 5 ระดับดังนี้

5 หมายถึง เป็นปัญหามากที่สุด

4 หมายถึง เป็นปัญหามาก

3 หมายถึง เป็นปัญหามากกลาง

2 หมายถึง เป็นปัญหาน้อย

1 หมายถึง เป็นปัญหาน้อยที่สุด

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content
Validity) ความเหมาะสมด้านภาษาและความชัดเจนของคำถาม ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องภาษา

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงด้านภาษาแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบแบบสอบถามหาค่าดัชนี
ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์โดยใช้เกณฑ์การตัดสินของลัวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2539: 249
ดังนี้

+1 เมื่อเห็นด้วยว่าข้อความนั้นมีความตรงและสอดคล้องกับเนื้อหา

0 ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นมีความตรงซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหา

-1 ไม่เห็นด้วยว่าข้อความนั้นมีความตรงหรือสอดคล้องกับเนื้อหา

สูตร คำนวณค่า $IOC = \frac{\sum R}{N}$

โดยกำหนดให้

IOC แทนดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับลักษณะพฤติกรรม

$\sum R$ แทนผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำค่า IOC ที่คำนวณได้ในแต่ละข้อหามาถามว่าแปลผล 58 ข้อคำถามใดมีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ก็จะคงข้อคำถามนั้นไว้ แต่ถ้าข้อคำถามใดที่มีค่าน้อยกว่า 0.50 ข้อคำถามนั้นต้องถูกตัดออกไปหรือนำไปปรับปรุงใหม่ให้ดีขึ้นตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าดัชนีสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00

6. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดสอบใช้กับนิสิต อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ รวมจำนวน 30 คน ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อหาความเชื่อมั่น โดยการใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบัค ปรากฏผลดังนี้ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ซึ่งถือเป็นแบบสอบถามที่สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีความเชื่อมั่นแบบสอบถามเท่ากับ 0.81

7. นำแบบสอบถามจากขั้นตอนที่ 6 มาตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข ให้เป็นข้อมูลฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิต อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศ ซึ่งประกอบด้วยแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพผู้ตอบ การศึกษา ประสบการณ์ด้านการสอน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

- 1.ด้านบุคลิกภาพและการวางตัว
- 2.ด้านการจัดการเรียนการสอน
- 3.ความรู้ของทักษะวิชาที่สอน
- 4.ด้านมนุษยสัมพันธ์
- 5.ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้กับนิสิตที่มาสมัครมา มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต อาจารย์พี่เลี้ยง และส่งแบบสัมภาษณ์ให้ อาจารย์นิเทศก์ของศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย รัตนบัณฑิตผู้วิจัยจัดส่งและเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองและในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ในการตอบ

2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามไปแจกแจงความถี่ (f) แสดงค่าร้อยละ (%) แล้วนำมาเสนอในรูปความเรียง

3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำมาเสนอในรูปตารางประกอบความเรียงและระดับของความคิดเห็น โดยแปลความหมายเทียบกับเกณฑ์ดังนี้ ลิเคิร์ทสเกล (Likert Scale) 5 ระดับ โดย เร็นซิส เอ. ลิเคิร์ท (Rensis A. Likert) ทำให้ได้เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

1.00 – 1.80	มีผลน้อยที่สุด
1.81 – 2.60	มีผลน้อย
2.61 – 3.40	มีผลปานกลาง
3.41 – 4.20	มีผลมาก
4.21 – 5.00	มีผลมากที่สุด

แล้วนำมาเสนอในรูปความเรียง

4. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 แล้วนำเสนอในรูปความเรียง

ผลการวิจัย

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างโดยรวมที่มีต่อปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตสาขาพลศึกษามหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

ตารางที่ 1 ตารางความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตสาขาพลศึกษามหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต (n = 100) ($N=101$)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. ด้านบุคลิกภาพและการวางตัว	1.40	0.59	น้อยที่สุด
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	1.38	0.61	น้อยที่สุด
3. ความรู้ของทักษะวิชาที่สอน	1.41	0.61	น้อยที่สุด
4. ด้านมนุษยสัมพันธ์	1.37	0.58	น้อยที่สุด
5. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	1.45	0.74	น้อยที่สุด
รวม	1.40	0.63	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยโดยรวมมีปัญหในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.40$, S.D. = 0.63) ด้านมนุษยสัมพันธ์ มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.37$, S.D. = 0.58) ด้านการจัดการเรียนการสอน มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.38$, S.D. = 0.61) ด้านบุคลิกภาพและการวางตัว มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.40$, S.D. = 0.59) ความรู้ของทักษะวิชาที่สอนมีปัญหในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.41$, S.D. = 0.61) ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกเท่ากับ มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.45$, S.D. = 0.63) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาด้านบุคลิกภาพและการวางตัว (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. การแต่งกายเมื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	1.28	0.45	น้อยที่สุด
2. ลักษณะ ท่าทางการยืน เดิน เมื่ออยู่ในโรงเรียน	1.32	0.47	น้อยที่สุด
3. การกระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีเมื่ออยู่ในโรงเรียน	1.14	0.35	น้อยที่สุด
4. การใช้คำพูด ภาษา สำเนียง เมื่ออยู่ในโรงเรียน	1.25	0.43	น้อยที่สุด
5. การตรงต่อเวลาการเข้าสอนตามเวลา	1.12	0.33	น้อยที่สุด
6. ความมั่นใจการสอนในชั่วโมงเรียน	1.07	0.26	น้อยที่สุด
7. การวางตัวเป็นกลางมีความยุติธรรม	1.16	0.3	น้อยที่สุด
8. การควบคุมอารมณ์ในขณะสอน	1.18	0.38	น้อยที่สุด
9. การควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนที่ก่อให้เกิดความวุ่นวาย	1.19	0.40	น้อยที่สุด
10. การปรับปรุงบุคลิกภาพเมื่ออยู่ในโรงเรียนขณะฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	1.12	0.33	น้อยที่สุด
รวม	1.40	0.59	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 2 แสดงว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมของปัญหาด้านบุคลิกภาพและการวางตัว มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 1.40, S.D. = 0.59) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาน้อยที่สุดอันดับ 1 คือความมั่นใจการสอนในชั่วโมงเรียน ระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 1.07, S.D. = 0.26) มีปัญหาน้อยที่สุดอันดับ 2 คือ การตรงต่อเวลาการเข้าสอนตามเวลา ระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 1.12, S.D. = 0.33) มีปัญหาน้อยที่สุดอันดับ 3 คือการปรับปรุงบุคลิกภาพเมื่ออยู่ในโรงเรียนขณะฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 1.12, S.D. = 0.33)

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. การจัดแผนการสอนล่วงหน้า	1.09	0.29	น้อยที่สุด
2. ความเข้าใจในเนื้อหาที่จะต้องสอนและสอนให้สัมพันธ์กับเนื้อหา	1.19	0.40	น้อยที่สุด
3. การเขียนจุดประสงค์ของเนื้อหา	1.07	0.26	น้อยที่สุด
4. การเขียนบันทึกแผนการสอน	1.16	0.37	น้อยที่สุด
5. การรับผิดชอบงานหลักและงานที่ได้รับมอบหมาย	1.18	0.38	น้อยที่สุด
6. การใช้วิจารณ์งานในการตัดสินใจลงโทษเมื่อนักเรียนทำผิด	1.12	0.33	น้อยที่สุด
7. การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในชั้นเรียน	1.11	0.31	น้อยที่สุด
8. การควบคุมชั้นเรียนให้อยู่ในระเบียบ วินัย	1.12	0.33	น้อยที่สุด

9. การจัดเตรียมกิจกรรมการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน	1.09	0.29	น้อยที่สุด
10. การกำหนดขั้นตอนในการสอนให้สอดคล้องกับเวลา	1.18	0.38	น้อยที่สุด
รวม	1.38	0.61	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงว่าค่าเฉลี่ยปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 1.38, S.D.= 0.61) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาน้อยที่สุดอันดับ 1 คือการเขียนจุดประสงค์ของเนื้อหาที่น้อยที่สุดค่าเฉลี่ยเท่ากับ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 1.07, S.D.= 0.26) มีปัญหาน้อยที่สุดอันดับ 2 การจัดแผนการสอนล่วงหน้า ระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 1.09, S.D.= 0.29) มีปัญหาน้อยที่สุดอันดับ 3 คือการจัดเตรียมกิจกรรมการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน ระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 1.09, S.D.= 0.29)

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาด้านความรู้ของทักษะวิชาที่สอน (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. การสอนในทักษะที่ถูกต้องเพียงพอ	1.14	0.35	น้อยที่สุด
2. การควบคุมท่าทางการปฏิบัติของนักเรียน	1.28	0.49	น้อยที่สุด
3. ความเข้าใจและสามารถสาธิตในทักษะได้อย่างถูกต้อง	1.14	0.35	น้อยที่สุด
4. การสรุปบทเรียนตามความคิดรวบยอดให้นักเรียน	1.11	0.31	น้อยที่สุด
5. สามารถแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่สอนได้	1.32	0.63	น้อยที่สุด
6. การสอนให้สอดคล้องกับแผนการสอน ได้ตามขั้นตอนใหม่	1.09	0.29	น้อยที่สุด
7. การเรียงลำดับเนื้อหาในบทเรียนให้ต่อเนื่องกัน	1.12	0.33	น้อยที่สุด
8. การสอนโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	1.14	0.35	น้อยที่สุด
9. การนำเข้าสู่บทเรียนอย่างทันสมัยและเกิดความน่าสนใจ	1.11	0.31	น้อยที่สุด
10. การสอนที่ใช้กิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียน	1.11	0.31	น้อยที่สุด
รวม	1.41	0.61	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 4 แสดงว่าค่าเฉลี่ยปัญหาด้านความรู้ของทักษะวิชาที่สอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 1.41, S.D.= 0.61) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาน้อยที่สุดอันดับ 1 การสอนให้สอดคล้องกับแผนการสอน ระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 1.09, S.D.= 0.29) มีปัญหาน้อยที่สุดอันดับ 2 การสรุปบทเรียนตามความคิดรวบยอดให้นักเรียน การนำเข้าสู่บทเรียนอย่างทันสมัยและเกิดความน่าสนใจและการสอนที่ใช้กิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียน ระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 1.11, S.D.= 0.31)

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาด้านมนุษยสัมพันธ์ (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. การสื่อสารระหว่างครูฝึกประสบการณ์วิชาชีพกับนักเรียน	1.18	0.38	น้อยที่สุด
2. การสื่อสารระหว่างครูพี่เลี้ยงกับครูฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	1.19	0.40	น้อยที่สุด
3. การสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับครูฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	1.12	0.33	น้อยที่สุด
4. ความร่วมมือกันในการเรียนระหว่างครูฝึกประสบการณ์วิชาชีพกับนักเรียน	1.21	0.42	น้อยที่สุด
5. การให้ความร่วมมือในการทำงานระหว่างครูพี่เลี้ยงกับครูฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	1.19	0.40	น้อยที่สุด
6. การให้ความร่วมมือในการทำงานระหว่างครูนิเทศก์กับครูฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	1.23	0.42	น้อยที่สุด
7. การเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล	1.26	0.44	น้อยที่สุด
8. การช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	1.28	0.45	น้อยที่สุด
9. ทศนคติ และประสบการณ์ ต่อวิชาชีพของตน	1.25	0.43	น้อยที่สุด
10. การแสดงพฤติกรรมระหว่างครูกับนักเรียน	1.16	0.37	น้อยที่สุด
รวม	1.37	0.58	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 5 แสดงว่าค่าเฉลี่ยปัญหาด้านมนุษยสัมพันธ์ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 1.37, S.D. = 0.58) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาน้อยที่สุดอันดับ 1 การสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับครูฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 1.12, S.D. = 0.33) มีปัญหาน้อยที่สุดอันดับ 2 การแสดงพฤติกรรมระหว่างครูกับนักเรียน อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 1.16, S.D. = 0.37) มีปัญหาน้อยที่สุดอันดับ 3 การสื่อสารระหว่างครูฝึกประสบการณ์วิชาชีพกับนักเรียน อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 1.18, S.D. = 0.38)

ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. ขาดความรู้ในการใช้และรักษาอุปกรณ์ที่เพียงพอ	1.19	0.40	น้อยที่สุด
2. จำนวนอุปกรณ์ไม่เพียงพอ กับจำนวนของนักเรียน	1.21	0.41	น้อยที่สุด
3. ความพร้อมของสถานที่กับวิชาเรียน	1.30	0.57	น้อยที่สุด
4. การใช้สื่อในการเรียนการสอน	1.25	0.47	น้อยที่สุด
5. การมีพื้นที่จำกัดในการเรียน	1.40	0.68	น้อยที่สุด
6. การเบิกวัสดุ อุปกรณ์ ของโรงเรียน	1.21	0.45	น้อยที่สุด
7. การอำนวยความสะดวกของสถานที่ในการขอใช้บริการ	1.25	0.43	น้อยที่สุด

8. การห้องน้ำ / ห้องอาบน้ำไม่เพียงพอ	1.14	0.35	น้อยที่สุด
9. พื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์ไม่เพียงพอ	1.14	0.35	น้อยที่สุด
10. สนามในการสอนไม่ได้แยกออกเป็นแต่ละชนิดกีฬา	1.39	0.67	น้อยที่สุด
รวม	1.45	0.74	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 6 แสดงว่าค่าเฉลี่ยปัญหาปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกมีปัญหาในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 1.45, S.D. = 0.74) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัญหาน้อยที่สุดอันดับ 1 การห้องน้ำ / ห้องอาบน้ำไม่เพียงพอและปัญหาพื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์ไม่เพียงพอ อยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 1.14, S.D. = 0.35) มีปัญหาน้อยที่สุดอันดับ 2 ขาดความรู้ในการใช้และรักษาอุปกรณ์ที่เพียงพอ ระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 1.19, S.D. = 0.40) มีปัญหาน้อยที่สุดอันดับ 3 จำนวนอุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนของนักเรียนระดับปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 1.21, S.D. = 0.41)

สรุปผลและอภิปรายผล

มีความคิดเห็นว่าปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตสาขาพลศึกษา ม.รัตนบัณฑิต มีปัญหาระดับน้อยที่สุดทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าฝึกสอนมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีบุคลิกภาพที่ดีสามารถติดต่อประสานงานกับนักเรียนอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก็ได้ทำให้การจัดการเรียนการสอนได้ดีมีประสิทธิภาพโดยสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561:140) ครูพลศึกษาต้องเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพดีมีร่างกายที่แข็งแรงและสมบูรณ์ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งเพราะว่าครูจะเป็นครูผู้สอนและผู้ที่บุคลิกภาพที่ดีต้องมีสุขภาพดีแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่สะอาดเรียบร้อยถูกกาลเทศะเมื่อมีการแต่งกายที่สุภาพถูกกาลเทศะแล้วย่อมมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีร่วมด้วยเช่นกันซึ่งจะมีผลทำให้สามารถจัดการเรียนการสอนหรือนำในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ ได้ด้วยความคล่องแคล่วว่องไว

ด้านบุคลิกภาพและการวางตัว นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศมีปัญหาในระดับน้อยที่สุดเพราะว่านิสิตมีความมั่นใจในการสอนในช่วงเวลาเรียน มีการตรงต่อเวลาในการเข้าสอนตามเวลา มีการปรับปรุงบุคลิกภาพเมื่ออยู่ในโรงเรียนและในขณะที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สอดคล้องกับ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2561: 319) งานครูเป็นงานที่หนักต้องพบเจอนักเรียนและคนมากมายจึงควรมีคุณสมบัติเฉพาะตัวคือมีสุขภาพที่ดีทั้งกายและจิตมีสมรรถภาพทางกายที่ดี บุคลิกภาพท่าทาง การยืนเดิน การใช้คำพูดการใช้ภาษา ที่ดีแต่งกายสะอาดเรียบร้อยเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้นักเรียน

ด้านการจัดการเรียนการสอน นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศโดยรวมมีปัญหาในระดับน้อยที่สุด ในเรื่องการจัดจุดประสงค์ของเนื้อหา การจัดทำแผนการสอนล่วงหน้า การจัดกิจกรรมการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน ครูผู้สอนมีการจัดทำสิ่งต่าง ๆ ได้ดีจึงมีปัญหาในระดับน้อยที่สุดโดยสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561: 127) การจัดการเรียนการสอนนั้นต้องมีการวางแผนจุดประสงค์ของการสอนให้ครบทุกด้านตามหลักการพลศึกษามีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้าประจำปีประจำปีภาคการศึกษาประจำปีสัปดาห์และทำแผนการเรียนรู้อย่างรายคาบหรือรายชั่วโมง และกิจกรรมในการสอนต้องเหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละช่วงวัย

ด้านมนุษยสัมพันธ์ นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศ โดยรวมมีปัญหาในระดับน้อยที่สุดในด้านมนุษยสัมพันธ์การสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับครูฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การสื่อสารระหว่างครูพี่เลี้ยงกับครูฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การศึกษาระหว่างครูฝึกประสบการณ์วิชาชีพกับนักเรียน การให้ความร่วมมือในการทำงานระหว่างครูพี่เลี้ยงกับครูฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ระหว่างครูกับนักเรียน มันเป็นเรื่องที่จำเป็นต่อการสื่อสารสอดคล้องกับ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2561: 318) ในการทำงานร่วมกับนักเรียน พ่อแม่ และครูอื่น ๆ อาจารย์พลศึกษาต้องใช้

ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์อย่างสูง การเป็นครูหมายถึงต้องเป็นผู้นำและเป็นแบบอย่างให้นักเรียนได้ด้วย ต้องเป็นแบบอย่างในการเป็นผู้ปฏิบัติดี มีค่านิยมที่ดี เช่น การเป็นผู้นำ การทำงานเป็นทีม การมีน้ำใจนักกีฬา การปฏิบัติตนต่อผู้รอบข้างด้วยความเคารพยกย่อง ครูพลศึกษาและหลักสูตรพลศึกษาเช่นกัน

ด้านความรู้ของทักษะวิชาที่สอน นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศ โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด การสอนให้สอดคล้องกับแผนการสอนให้ได้ตามขั้นตอน การนำเข้าสู่บทเรียนอย่างทันสมัยและเกิดความน่าสนใจ การสอนที่ใช้กิจกรรมดึงดูดความสนใจของนักเรียน การควบคุมท่าทางการปฏิบัติของนักเรียน โดยครูพลศึกษาต้องมีความรู้และความเข้าใจที่ชัดเจนในการสอนและเข้าใจแผนการสอนเพื่อให้การมีส่วนร่วมของนักเรียนในกิจกรรมต่าง ๆ นั้นเป็นไปได้อย่างราบรื่น สอดคล้องกับวาทนา คุณาภิสิทธิ์ (2561: 207) การจัดการเรียนรู้นั้นต้องให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านความรู้เจตคติ ทักษะ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวพื้นฐาน กิจกรรมทางกาย การเล่นพื้นเมือง เกม กีฬาไทยและกีฬาสากล ทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ซึ่งสิ่งที่กล่าวมาเป็นความรู้ที่ทักษะวิชาที่ครูพลศึกษาต้องมี ต้องสร้างแรงจูงใจและความเชื่อมั่นให้ผู้เรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากการปฏิบัติกิจกรรมทางกาย

ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก็มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด ดังนี้โรงเรียนมีพื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์เพียงพอและมีห้องน้ำห้องอาบน้ำที่เพียงพอต่อนักเรียนที่ต้องใช้บริการ มีปัญหาในเรื่องความรู้ในการใช้ในการรักษาอุปกรณ์ อุปกรณ์ในโรงเรียนก็มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียนโดยสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561:363) อุปกรณ์และวัสดุทางพลศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนพลศึกษาในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นอย่างยิ่งครูพลศึกษาจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาเพื่อให้เกิดความคงทนถาวรและเป็นระเบียบเรียบร้อยสามารถใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

- 1.นิสิตฝึกประสบการณ์ในปีถัดไปได้มีความรู้และมีการเตรียมตัวเพื่อรับมือกับปัญหาในด้านต่าง ๆ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในด้านต่าง ๆ ซ้ำอีก
- 2.ได้รวบรวมความต้องการของทางโรงเรียนที่นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพนำมาจัดแผนการเรียนการสอนในโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

ชัชวาลย์ เรืองประพันธ์ . (2539). สถิติพื้นฐาน . ขอนแก่น : โรงพิมพ์คลังน่านวิทยา.

- ✓ วาสนา คุณาภิสิทธิ์.(2561).หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้พลศึกษาฉบับปรับปรุง 2561. กรุงเทพมหานคร
- ✓ วรศักดิ์ เพียรชอบ.(2561).รวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางการพลศึกษา.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2561.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2524).การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนาม.กรุงเทพฯ : คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

มาวิน โทแก้ว.(2558).นักวิชาการมือใหม่ บทความจรรยาบรรณในวิชาชีพครูที่พึงประสงค์.Educationforlife การเรียนรู้ไม่มีที่สิ้นสุด. <https://mylifeintoday2535.blogspot.com/>

เทเวศร์ พิริยะพณท์. (2545).วิจัยทางพลศึกษา.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

๔ ปริญญาโท ๒ ปริญญาเอก
มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิร
- ดร.เรณอ ๒ มหาด
๑ มณฑลราชภัฏ
๑ มณฑลราชภัฏ